

N:o 203.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 28 maj 1907.
— — — — Andra Kammaren den 28 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen i anledning af Kungl. Maj:t:s proposition med förslag till lag angående ändring i 20 § 1 mom. och 22 § af lagen om hemmansklyfning, ägostyckning och jordafsöndring den 27 juni 1896.

(Lagutskottets utlåtande n:o 62.)

Till Konungen.

Uti en den 10 sistlidne januari dagtecknad proposition, n:o 11, har Eders Kungl. Maj:t föreslagit Riksdagen att antaga propositionen bilagdt förslag till lag angående ändring i 20 § 1 mom. och 22 § af lagen om hemmansklyfning, ägostyckning och jordafsöndring den 27 juni 1896.

Emot propositionen har Riksdagen icke haft något att hufvudsakligen invända.

Emellertid har lagförslaget förmenats kunna lägga hinder i vägen för afsöndring till egna hem m. m. dylikt. Det synes Riksdagen uppenbart, att genom bestämdt uttalande i lagtexten möjligheten af en sådan tolkning

bör aflägsnas. I den provisoriska lagen om rätten att erhålla ägostyckning af den 16 juni 1905 har ock förklarats, att tillstånd till ägostyckning må kunna lämnas, när ägostyckningen erfordras för bildande af egnahemssamhällen eller för industriell anläggning eller för annat dylikt ändamål. Ett undantag för liknande ändamål synes ock böra göras vid jordafsöndring i de sex norra länen. De ändamål, som därvid särskildt böra tillgodoses, äro bildande af egna hem, vare sig det är fråga om ett helt samhälle eller om en enstaka lägenhet, samt industriella anläggningar. I lagtexten torde detta lämpligen böra uttalas i form af ett tillägg till 1 mom. 22 §.

Med stöd af hvad sålunda anförts har Riksdagen, som funnit Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition icke kunna i oförändradt skick godkännas, för sin del antagit följande

Lag

angående ändring i 20 § 1 mom. och 22 § af lagen om hemmansklyfning, ägostyckning och jordafsöndring den 27 juni 1896.

Häri genom förordnas, att 20 § 1 mom. och 22 § i lagen om hemmansklyfning, ägostyckning och jordafsöndring den 27 juni 1896 skola erhålla följande förändrade lydelse:

20 §.

1 mom. Ägare af hemman, hvilket får klyfvas, hafve rätt att af hemmanets ägovälde för alltid afsöndra till och med en femtedel af ägovidden i en eller flera delar; dock att inom Kopparbergs, Gäfleborgs, Västernorrlands, Jämtlands, Västerbottens och Norrbottens län ej må afsöndras inägojord till den omfattning, att hemmanets jordbruk därigenom märkligen försvagas.

22 §.

Åstundar innehafvare af hemman, hvarifrån afsöndring får ske, att därifrån för alltid afsöndra mark, som, ensam eller tillsammans med hvad redan kan vara från hemmanet för alltid afsöndradt, utgör mera än hvad

i 20 § 1 mom. sägs, ankomme på Konungens befallningshafvande att, där omständigheterna därtill föranleda, sådant tillåta. Särskildt må hvad i nämnda lagrum stadgas beträffande Kopparbergs, Gäfleborgs, Väster-norrlands, Jämtlands, Västerbottens och Norrbottens län icke utgöra hinder för sådant tillstånd, där afsöndringen erfordras för egnahemsanläggningar eller industriella anläggningar eller annat dylikt ändamål.

Tillstånd, som i denna § sägs, må ej vägras i fråga om afsöndring af sådant område, som omförmäles i 3 § första stycket i lagen angående förbud i vissa fall för bolag och förening att förvärfva fast egendom.

Stockholm den 28 maj 1907.

Med undersåtlig vörndnad.
